

Topel aplavz senatorjev je bilo največje zadoščenje

Po naporih v Rimu in v evropskih institucijah končno "na počitnicah" v Gorici - Kritična ocena sodelovanja med Gorico in Novo Gorico

Na razliko od večine ljudi, za katere počitnice pomenijo priložnost za potovanje, je za senatorja Darka Bratina avgust čas, ko ga parlamentarne obveznosti ne klicejo v rimske palače in številne evropske prestolnice. Počitnice zanj pomenijo predvsem oddih v domačem kraju. Izkoristili smo priložnost za kratek obračun njegovega parlamentarnega dela in za izmenjavo mnenj o nekaterih aktualnih goriskih vprašanjih.

Glede dela v Rimu senator Bratina le s težavo prikriva zadovoljstvo zaradi osebnega zadoščenja, ki ga je bil deležen kot poročevalec ob ratifikaciji konvencije za zaščito manjšin v Evropi. Namesto dolgih govorov je Bratina smisel novega pristopa, ki je potreben v odnosu do manjšin, zaupal besedni igri. Besedo "etos", je dejal, naj bi po- slej pisali "et-nos", kar v latinščini pomeni "tudi mi". Vsak, tudi "manjšinski jaz" naj bi torej dobil svoj status in polnopravno priznanje v Evropi. Ta domiselna formulacija je slovenskemu senatorju veljala aplavz večine navzočih senatorjev, sam predsedujoči sen. Contestabile iz vrst Forza Italia pa mu je cestital za spodbudno besedno inovacijo.

»Gotovo je to bilo eno najboljših zadoščenj v sicer napornem letu, ko sem moral delovati ne le v italijanskem ampak tudi v parlamentih Sveta Evrope in Zahodnoevropske unije, kjer sem opravljal tudi dolžnosti podpredsednika skupščine«, pravi senator Brati-

na. Te obveznosti so me pogosto zadržale v Parizu in Strasbourgu, kjer sta sedeža omenjenih parlamentov, pa tudi drugod na obiskih in srečanjih od Madrida do Bukareste, od Bruslja do Ljubljane, kjer je zasedala skupščina Zahodnoevropske unije. V vseh teh telesih je manjšinska problematika stalno prisotna, tako da je tudi ratifikacija omenjene manjšinske konvencije v italijanskem parlamentu pršla kot naravni zaključek te dokaj plodne mednarodne dejavnosti.

Senatorjev odgovor na vprašanje, ali bo novo politično ozračje do manjšinskega vprašanja pospesilo tudi postopek za zaščitni zakon za Slovenco v Italiji je pritrdilen. »Preprijan sem, da bo delo steklo v zimskih mesecih in da lahko že do pomladi pričakujemo odobritev zakona v poslanski zbornici. Poznava-joc parlamentarne postopke lahko potemtakem pričakujemo dokončno odobritev zakona v začetku leta 1999.«

Sicer pa je senator Bratina manjšinsko problematiko vključil tudi v sklop ustavnih reform z dvema predlogoma zajamčenega zastopstva manjšin. »Prvi zadeva posebno komisijo za avtonomije, ki naj bi jo sestavljali po eno tretjino senatorji, predstavniki dežel ter občin in pokrajin. Predlagal sem amandma, po katerem naj bi dežele s priznanimi manjšinami na svojem ozemlju imenovale po enega predstavnika vsake manjšine. Podoben je tudi primer CNEL-a: to



»ekonomsko zbornico" naj bi sicer ukinili, obstaja pa tudi predlog, naj bi jo preoblikovali v predstavništvo družbenih formacij. V tem primeru, sem predlagal, naj bodo v njem zastopane tudi manjšine.«

Na vse pogostejše napade, ki prihajajo iz vrst goriskih desnosredinskih krogov, Bratina odgovarja z ironijo. »Zahvaliti se moram lokalnim predstavnikom Forza Italia, saj mi delajo tolikšno propagando, da uspešno nadomestajo tiskovno službo. Resneje pa bi rekel, da so njihova stališča glede manjšinske problematike neverjetno zaostala: se vedno

streljajo s puscicami, medtem ko so drugje že izumili smodnik.«

Ta zaostalost po senatorjevem mnenju tudi močno bremeni in zavira razvoj obmejnih odnosov med Goricama. »To, da se župana pogovarjata je lahko samo pozitivno. Vtis pa imam, da je sodelovanje se vedno preverno in premalo konkretno glede stvarnega projektiranja. Vprašanje ni ideja "skupnega mesta", ki razburja desnico, vprašanje je skupni pristop obeh mest do problemov. Toda dokler akterji tega skupnega pristopa ohranjajo taka stališča do manjšine, bo težko priti v Evropo. Parametri za

Evropo niso le gospodarski, so tudi parametri omike in kulture in prav v tem je Gorica se deficitarna.«

Kot primer konkretnosti v obsejnim sodelovanju in obenem dokaz omejenosti goriske občinske uprave Bratina navaja zamisel o sodelovanju med bolnišnicama. »Zamisel je zelo konkretna, podprla jo je podtajnica Vignerijeva, ko je pred kratkim prišla v Gorico, zanjo je navdušen tudi trzaski senator Camerini. Občina bi jo morala zgrabiti s stiri rokami, ne pa viharnos, saj tu ne gre za nikakršno selitev v Sempeter pač pa za enkratno priložnost za ohranitev in razvoj goriske bolnišnice. Polemike zadnjih tednov so dokaz, kako težko je priti do financiranja za gradnjo nove bolnišnice. Ko bi ubrali pot obsejnega sodelovanja, pa bi se odprla možnost pridobitve evropskih financiranj, ce že drugega ne, vsaj posojila iz evropskega socialnega sklada.«

Senator Bratina pa ima v mislih se druge oblike povezovanja, od poenotenja avtobusnih zvez do povezav "po strokah" med obrtniki, malimi podjetniki, na področju informirnejega in solstva. »Preučiti je treba take projekte, ki neglede na meje, lahko podvojijo uporabnike določenih storitev. Le tako mesta lahko zadihata in pridobita neprimerno večjo tezo in moč.« (Pogovarjal se je Marko Marinčič).